

Planul de Răscumpărare

Flavius Laurian Duverna

Planul de Răscumpărare

Când în opera-I măreață a creației Prea Sfinte,
Creatoru-a prevăzut, peste veacuri mult-nainte,
Că păcatul e posibil, cu-a sa gravă amenințare
A luat măsuri precise, de-ai ieși-n întâmpinare,
Cu un plan elaborat, de dumnezeiasca-I minte.

Dumnezeu Tatăl și Fiul, au știut de-apostazia
Lui Lucifer, heruvimul, ce-și exhiba măiestria,
Ființa cea mai înaltă, completă-n desăvârșire,
Purtătorul de lumină, sus la Tronul de mărire
Care prin contra lucrare, a perturbat veșnicia.

Au știut și de căderea, omului ce-a fost zidit -
Prin puterea înșelătoare-a marelui nemulțumit,
Care-avea s-o exercite prin perfida lui dispută
Pentru că deja pierduse lupta-n ceruri începută
Iar în urma controversei se vedea nedreptățit.

Planul de răscumpărare conceput de Trinitate,
Nu a fost gândul venit după ce au fost călcate
Ale Domnului porunci, prin a lor neascultare,
De Eva și-apoi Adam, comițând păcatul mare
Aducând cu el osânda, peste ei și peste toate.

El a fost desvăluirea, tainei de veacuri ascunsă;
Era-acea descoperire, a Gândirei Nepătrunsă,
Ce-n lucrarea mântuirii, dezvolta consolidarea
Legilor fundamentale, care consfințeau crearea
A gândirei cea Divină, ce nu putea fi pătrunsă.

Pentru-a lui îndeplinire, s-a hotărât ca Hristos,
Să se dea pe Sine jertfă, coborând atât de jos,
Încât El S-a dezbrăcat, de mărirea Lui Divină
Și-a luat firea căzută, după mii de ani de vină
A istoriei preasfinte ce-a fost întoarsă pe dos.

Cine poate măsura cât de-adânc-a fost Iubirea,
Oferindu-se prin harul, ce-a trezit compătimirea,
Pentru neamul omenesc, de-a fi-n totul liberat
Din coșmarul decăderii, mântuindu-l din păcat,
Și-al reaseza prin har, dându-i-se-ndreptățirea?

Adâncimea si-nălțimea dragostei lui Dumnezeu,
Au rămas și vor rămâne, un mister care mereu,
Și aici, și-n veșnicie, tot mai mult vom cerceta
Aflând taina ei sublimă, în jertfa de la Golgota
Când pe crucea cea-nălțată, a ajuns la apogeu.

Temelie-n fundamentul Tronului Său de domnie,
Dezvoltare a principiilor, izvorând din veșnicie,
Iubirea S-a dat pe Sine-n jertfa sfântă și deplină
Pentru-a fixa-n Univers, liniștea cea mai senină,
Pacea dulce-a lumilor, un consens și-n armonie.

Ea a fost și va rămâne, completă-n globalizare,
Dăruind orice resursă ce-avea ceru-n posedare
Ca nimic să nu lipsească, din planul de mântuire;
Fiind posibilă salvarea, în renunțarea la mărire,
Iubirea a conservat totul, în jertfa-I umilitoare.

Și, nici chiar marea veșnicie nu va putea rându
Prețul jertfei lui Hristos, în actul de-a-Și dăru
Viața Sa de Dumnezeu, lăsând gloria cerească,
Îmbrăcându-Se-n natura și în firea omenească
Și-omului, să-i dea iar dreptul, în pace a vieții.

Complet de desăvârșite, au fost cele ce-a creat
Că nimic din Univers, nu se putea-a fi schimbat,
Prin pretenția cea pusă, de prea marele Lucifer,
Ce-a dorit ca să răstoarne Legea ordinii din cer
Pentru care-n confruntare, a și fost aruncat jos.

Controversa provocată, prin faptul că s-a luptat
Până-n ultimele clipe, sperând de-a nu fi privat,
De cerul măreț și sfânt, a bulversat Universul,
Pus în marele pericol, să-și revizuiască mersul
Dar care-n finalul luptei, a fost complet liberat.

Dar în Marea Înțelepciune, a Puterii creatoare
Universu-a fost salvat, de cumplita amenințare,
Pentru că-a intervenit Însuși, fiind Creatorul lui,
Viața jertfă să-Și depună pe crucea Calvarului
Prin Iubirea cea supremă, care-a fost biruitoare.

Flavius Laurian Duverna